

لِقَارُونَ

لور و د

لَمْ يَجِدْ لِطَارًا بَعْدَهُ سَرْكَانْ مُبِينًا عَلَيْهِ فَلَمْ يَرَهَا وَفَوْقَهُ عَلَى قَبْرِهِ مُدْشِقًا حَمْبَرًا
كَمَاطِبِمْ فِي بَعْدِ سَقْيِهِ مَرْسَلًا كَمَا يَأْتِي أَرَادَةً فِي تَابِعِيهِ مُبِينًا كَمَا يَأْتِي أَجْوَافِهِ مُنْذَرًا نَذَرًا

(فہرست مُنڈمِ حکم)

وَخُرُوسًا بِرَصْدَقَاتِ وَجَعَ وَعَمْرَهُ وَنَعْيَارَتْ وَجَهَادَ
وَدَفَاعَ وَأَمْرَهُ بِرُوفَ وَلَهُنِ ازْمِنْكَرَ وَقَضَا وَأَفْنَاءَ وَ
شَهَا فَاثَ وَأَخْلَقْبَطَ وَاحْكَامَ مَرْضَهُ وَجَنَابَزَ وَعَهُودَ
وَنَذْفَرَ وَآيَانَ وَأَمْثَالَ آنَهَا وَدَرَازَ فَسْمَ شَنَاخَةَ
كِيفَيْتَ أَعْلَمَ لَهُ كَوْسِبَلَهُ قَرْبَتْ بِاِيَنْ بَحْلَاسَ وَبَلَونَ

علم و ادب ..... فردانا ..... حفظ الصفة
 خط و مظفری ..... طبقات الأرض ..... خط و مظفری
 يقین ..... خط و مظفری ..... شرف الدوام ..... استحقاق
 حمل ..... اغاث

(عَلْقَابٌ)

تیز و قصر ب صحیح نخواهد بود
دَقَمْ آئِنَّكَه مُنَافَعٌ وَمَصَالِحٌ آنَّ عَالِيَّوْ زَاجِ لَسَّا
وَمُشَارِكِينَ اوْسَنْبَشِ كَه خَاصَّةٌ وَابْنِ قَمْ زَامِنْ كَه
وَمَعَامِلَاتِ كَوْنِيدِه اَنَّدِنْ كَاهِ وَمَوَالِيَّوْ طَلَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُلْطَان

صَفَرَةُ مُ

وَخَلْعُ وَعِبَادَاتٍ وَلَغْانٍ وَظَهَارٍ وَأَيْلَاءٍ وَمَطَاعِمٍ
وَمَشَارِبٍ صَيْدٍ وَذَبَايْجٍ وَمَعَايِشٍ وَمَكَابِرٍ
وَاحِيَاءٍ اموَاتٍ وَاسْطِيَادٍ وَاسْرِقَاقٍ وَبَعْيٍ وَرَبَوَا
وَشَفَعَهُ دَشَرَكٍ وَقَمَّتٍ وَزَرَعَهُ وَمَسَافَاتٍ فَاجَانٍ
وَجَالَهُ وَسَبَقَهُ وَدَمَاهُ وَصَلَحَهُ وَأَفَالَهُ وَقَرَضَهُ حَوْلَا
وَرَهَانٍ وَكَفَالَهُ وَضَمَانٍ وَعَارِيَهُ وَجَرَهُ وَأَفْرَارٍ وَ
ابْرَاءٍ وَوَدَبَعَهُ وَغَصَبَهُ تَلَافٍ وَلَفْظَهُ وَلَوَاتٍ
وَكَالَهُ وَرَصَائِشٍ وَعَتْقَهُ وَتَلَبِّرٍ وَكَابَتَهُ وَهَبَهُ
وَهَدَبَهُ وَوَقْوَفٍ وَسَكَنٍ وَعَمَرٍ وَجَبَنٍ وَفَرَاجَرٍ
وَمَوَارِيَشٍ وَامْثَالَ آنٍ وَدَرَائِينٍ فَنَمَ شَنَاخَمَلَهُ
كَيْفَيَتَهُ عَمَالَهُ كَوَسِيلَهُ اِنْظَامٍ نَظَامٍ مَوْجُوذَاتٍ
وَمَعَالِمَاتٍ آنَهَا سَبَابِيكَدَهَبَرٌ
سَوْمَ آنَنَكَهُ مَنَافِعٍ وَمَصَالِحٍ آنَ رَاجِحٍ وَغَايِدَهُ
وَبُشَارَكَنَ اُسْنَلَبَرَكَنَ هَامَهُ وَابْرَقَنَ سِيَاتَهُ
شَرْعَيَهُ كَوَسِيلَهُ بَعِيَارَهُ اِنْزَغَ اِحْكَامٍ بَعْنَ اِحْسَنٍ
نَيزَ كَوَسِيلَهُ مَانَلَفَصَاصَ وَدَيَانَهُ حَلَقَدَهُ وَنَغَرَيَهُ
وَامْثَالَ آنٍ وَدَرَائِينٍ فَنَمَ شَنَاخَهُ مَهْشَودَ كَيْفَيَتَ
اِعَالَهُ خَلَقَدَهُ كَوَسِيلَهُ سَلَجَرَهُ وَقَعَ شَوَكَتَهُ
جَامِعَهُ لَبَرَجَنَ

مکار

اسد

له اس

بیدا آرچه

شم و

علت

و تقیه

سلمان

سبیان

علم و آد

قلم

مل بقاو

در ربان

خانم

مکار

سلال

تبیه یعنی تصاص با عبارات درازی تعصیر

تصاص یعنی عدم تکرار معاصری

تعابن در جات حقوق و حلف دهنده افراد پسر در علم

فضه مبتین است حقیقت اند تکلیف زاده رفتن در کوچه

محیا با اتفاق بزارها نسبت به پیاده و سواره

مرد فرزند رعلم فضه است برای انسان شده است که مرد از حیه

خط کوچه باید بروز در ناز چه خط سواره چه کون

حرکت کنند پیاده بچه کیفیت مسئول نماید اگر احمد

از تکلیف خود تخلی کرد حلقه غیر رفیعه نباشد

افسوس که فانوز اسلام که در هزار و سیصد شا

قبل از این وضع شده است برای علم اجراء آن

مخفی و مستور گردیده است جز بعبارات اسابر

ابواب این فانوز متولد و محبو و معانده است اگرچه

عباد اش اند مجت عمل نکردن با آن در طا

لستان گذارد اند (قبیه دارد)

خیزنا فاما از نکره

چنانچه صاحب انجیل اول در باب ده هم از انجیل

خد تعاریح نموده است که جناب علیه در هنکار

صرف سهیم

دفارزه شاگرد را بیلا داری اشتبه مفترش این
 بر اخراج رواح پلیده و شفاذادن هر رضه و ریخت
 قوت زاد مقصود از این قوه قوه روحانیت نقوه
 جستا نه زیرا که از قوه جستا این کارها صورت
 نمی بند و قوه روحانی عبارت از نایپدروغ القدر
 است در رایه (۲۴) از باب بعد کوچناب علیه مفترم
 بدفارزه شاگرد زیرا کوئنده شان بینی بلکه رفع
 پلدم شما در شما کویان اسنپس مقصود از رفع پل
 شما همان رفع المدرس است و هچنین صاحب انجیل
 سهیم تصریح مینماید در باب (۲۵) از انجیل خود پس
 دفارزه شاگرد خود را طلب نده با ایشان قلد و
 افتاده بر جمیع دنوهها و شفاذادن امراض عطا فرمود
 و هچنین در باب دهم صاحب انجیل سهیم در باب آن
 هفتاد شاگرد یک جناب علیه آنها را اجتنب
 فرستاد ایشان موئیل رفع المدرس بودند در رایه
 (۲۶) میفرماید آن هفتاد نفر با خرمی بکشند و
 لفنت اینها و نلد دنوه هم با اسم تو اطاعت می‌نمایند
 میکنند لیکن نفل رفع مشرف طبر فران میسین نبود

و تلف میشوند و اغلب به زمکان غیر بولیدن
نوع نشند و حیوان آبد در خانه بسته باشند کرد
لهذا میتوان گفت که شاپرچو از این سلسله است
ناصر خلوشله و انسان کامله و بواسطه این کومن
شرابی اسکم او را اشرف مخلوقات گویند و یکا ز
دلایل شرف و آشنای میتواند دلکوه و نشک و سخا
وبیان و درود دیا و جزیره و شببه جزیره و د
خط اسنوا و نزد بال قطبیان و بین بین زنگ غایب
و تولید است که دل و در صور تحفظ صحت کاملاً هد
نقوس نوعش را ترقی دهد حال میخواهیم بدانم که
بچه صفت و چند شرط بتواند در هر یک از نقاط

عالی میشند که کند ^(طبقه زاره)
خلو مظفری ^{۲۴} _{۲۵}

برای استعلام صوت دوی و طبله کوشک بعضاً
ذنبور و بارش بیان و وزدن باد و صد آسباب
و غیره توهم میشود و بنتای شخص از این شاهد که
اغلب از اراضی کلو و میان عفوون با خلطی (طبعه)
و سرخه و محل فختن و اوجاع مفاصل و زله

پس از منظور و مقصود از فارق لی طارف الحدیث
بوده این کلام از جانب پیغمبر صحیح خواهد
بود شایعیم نهی که بکلام غیر صحیح تکلم نماید
ناچه رسیده نبی صاحب الشان و رفع المزه من
جانب علیی پی منظور و مقصود از لفظ فارق لی
نهی فنبود مکراحد و محمد مصلی اللہ علیہ الر
و معنیه این لفظ نهی همین است و بس مجمل از تصریفات
شیخ مدرس نوره الداین و محبتحضرت خاتم الانبیاء
بطوری بر من غالب مثلکه دنیا و ما فهاد رناظم نشاند
جهة مردار گردید محبت دیاست پیروزه دنیا
و اغارت پای پیش نشده را اقطع نمودم (نقیه زاره)

حفظ الصدر از نهم

پس میتوان گفت که ارض که مرکب از آب و خاک بعنی
کوه و دشت و دره و قله و دریا و جزایر و شببه جزیره
و منطقه معتدله و منجمده و حارة میباشد در هر یک
از اماکن آن بمناسبت آب دهوای آنکان سلسله
حیوان خلوشله است که بسیاری از آنها از اکر
از وتر اصیل یا از مملکه خود خارج نشند و از نکر

پکی ازانان چون مشغول بود بخطالعمر ناریخ طبیعی
از دفنا و هر اهان عقب ماند و شروع کرد با متحان
توده کثیری از اصدقاف که در کنار در زیر یار گشته بود
پکی بر قدر گذشت پس از آنچه اهمیت غیر اینست که داشت
اصداف فضلور آورده که چندان از درزی غمیث
و دقیق عاینه و ملاحظه نداشت اینها از انواع همان
اصداف عمومی باشند که همه کن نیشتند بلطفی ران
فاصله در جواب بکفت همکن است چنین باشد اما معملاً
بنی باز کوئی چرا تسامه اینها متعمل نداند به واد متنوعه
قابل کل و پراهمیت نداشتند اما کامل و تمام نبنت
مثل آنکه گوئی تمام شان باز بوده و مماده دخل خانه
انهار ااكل کرده اند که بعصر که مسلمانی
پیشتر از عصر ما بوده چنانچه در همین افسانه و
اساطیر از آن یاد نشده پس بآنکه از اینجا بک
قدم پیشتر گذاریم صواب آنکه مشغول بکار
باشیم اینها باید نمونه بهترین و مفیدترین معلوماً
باشند که بر عالم مکشوف خواهند شد

دماغی و برودت حاصله اعصاب آن از سعادی رو
بابا لآخره از افاضه و معاشر و امثال آن نتیجه
کشید و مبتداً جاعص بسته اممه را صغير و حسن آنها
مفقود و صمم کلی عارض نمکردند
وزیر از جمیع رفع سیلان گوش که اغلب نتیجه زنگام
وزنله بوده و در شدیدش پرده و صماخر ابرهمند
و صمم کامل نیز از آن نتیجه نمکرد دد و آن در دروغ زدن
طبیعی اجمع به حواس (میلسین دسانش) ذکر شده
که برای بدست آوردن آن باید بجانب رسیس مجمع
علی از اجمع به صمم و امراض کلو و دماغ که در کوجه
(پیغمبر) پارسی در خانه نمکلند میباشد اظهار ادار
مشاهد ایه فوراً باید نشخ از این رفع نامه مفیده را
مجانا برای صاحب ارض ارساخواهند (پیغمبر)
طبقه ای امراض از نهضت
چند سال پیش چند نفر از مجلس علماء فن آثار عتبیه
از ایالات جو نسله در اینمارک بعزم ایکنکشاف و اکتشاف
آثار قدیمیه و اسخراج اینبه عتبیه بخیال کارشن
و تفییش بروز نامدند در ساحل دریازاه بی پیوست

خال اسخراج کردند پن باشند که در عصر
 بیمار نامعین قمیت بندگی از او پا مولود مژ
 طوایف و عشایری بوده که تمام آلات وادوان
 واسطه آنها از اجمار بوده پس علمای آثار عینیه
 آزمان را بعضی از تعبیر کرده اند که خیلی قدیم از
 اعصار تاریخی بوده بالجمله فقیه شاپیاز نو
 از همان قبل را ای انس بعد آمد بود (طبقه اول)
بعضی منظومه بجهنا الشیر پسر فیل مدوف
 که تو را می بینی سفید شده در امید تو کلید شده
 زبان سفیدی اکسپریز دفعه و شب دگار و دین
 چاره اوبودیتی آسان نیست از درد درد بدن
 بشنو این نکته بینی بازیک که خیالات مظلوم و تاریک
 روزگار تو را تباہ و سیما
 میکند عمر بیوچن کونا
 بايدم داد نظر را خمنی
 ابن جلها منبیشود حتمی
 بر علو اجل اول ولایت
 تو سراخوانه اولین ای ای
 خواسته برون رقیب ای ای
 چو بینجا سان پیر کلام
 جسته بیان فیض بون بون
 بو سه ازد بر آن شاهزاده
 کهنه های استش جمله بک
 از دله خارک شد ای ای ای ای

قبل کارد سینک که کو یاد رقیم برای بازار کردند
 شکافتن آن اصل اف بگار برد بودند و چکش و
 برهای سینک بسیار صلب و سخت باقی شد و عملنا
 در فک بودند که این کاردها و چیزی را با چه آنی
 نواندند چنان تراش دهنده آن پرمعلمون شد
 ذرا که از سنکهای آسیاب و سنکهای ای که کار ز
 نه میکند لفاف مختلفه زیاد بپرور و دردند چنانکه
 تمام شان برای این نوع کارهای سنک تراشی بطور
 سنتی برآنند که ساخته شده بودند عانکار خانه
 پراز آلات چیزی ناتمام انکشاف کردند این کوش
 انکشافات آثار نفیسه و کاویش علیبده در تمام
 مالک فرنگ شروع پیدا کرد تمام مردمان هر مند
 مالک هنله سرمه و قوشوق بلند کرده بخیان فیشر
 دکاویش افندند و در فرانسه انگلیس و سویس و
 شمال ایلان انکشاف ای ای علیبده حاصل کردند
 و از همان شایعی که علمای فرانسیس کسب ناخذ کرد
 بودند در سایر نواحی هم بدست آوردند یعنی از
 آلات واد فان چیزی بیرون از حاشیه ای ای ای ای ای

از عذاها من انتشار باجو شنديسته دهد غذاء نگو
اسْتِعْالَ الدُّرْجَاتِ أَزْكَرْرَةً
 کادست معلم کوبکه آب معروف بپارخویه اش و
 معلم من برضهایش آب ملعون میداد
 (آب ملعون عقبات است اذ آبد نگین که اطما با ان رضه را
 کول بینند) و عجب آتنم مرضا ایش هم به هر علاج
 می پنداشنا مرضا سا ابر اطماء که خون میکروند
 پاسل معلم میکوبکه هشت هزار بینان آب است
 و بنا بر این یکی از عناصر لازم و در درجه ایش طبیعه
 بسیار مفید محسوب و آثار شایانه از آن مشهود
 میگردد
 ذکر بلدر لند میکوبکه من همچو جعتماد و
 اعتقاد بطب ندارم

و آدان معلم در همانجا میگو بکه عمل طبایب در این
 زمان اکوچ خیلی بجا و صحیح هم باشد عمل بلدر اطیبا
 است چون که نه دلبل حکمی دارد نه اندروی عقل است
 پس بر آن اعتمادی نیست
 و اذکر افاده دری پرهیز که بکو ری معلم از آدمبورک میکوبکه در صد عمل

بمودعی به طهیرین مفتاح طول عمر هم ذوق از رفاه
 فائی کردی که هابوند از کهنه تا هابوق نهاد
 ادوان جمله باید عاکند بوزار افتد نارض ایش نتوڑا
 از کرم قابو فرد است لخیز از دل و جان دهن میشتو
 که نگشته است بینه ای ایش
 آرد و هاشود بخت تو ناکسر مسوخ خود کنهم مدا
 بینه بینه و باز ساز سخن
 ناک در صد بجا اکرف قرار
 کرد آغاز کوه افشار
 بینه بینه که این طایع
 مختلف همیشوند در دو دن
 خیهی رکو در مراج خود باید
 بینه بینه بسته حال فرج
 چند چیز از هم پر بوجو
 منزل ختل و خوش هوا و
 قمار و دنیم صاف لطف
 لذت و نظر و فیض ایق
 از کل

اداره جوین
محلمہ
کلئے موڑا
بناریخ یک
ستہ اجھ
طالب پیغمبر

درستہ بیج
نکار طبع
نکار طبع

علم و ادب
حوالہ ظاہر
خوازانا
بقہ مفظو

درزد خرم
لذکر انما
علم و ادب
والوضا

سو سر کے پس بولہ نہ ود رکھے بفتح الم
کھنڑ بعده ناصم غلط است و توهم نو دشائی کے شک
لستکہ لجو و اهدیت ف نقاً بالتوہ می سونہ
اوہ سو و باقا اسمہا بیہرا تا السو عیسیٰ سونہ
اکوجہ ممکن است کہ ازادہ کردہ باشد سو بفتح را کہ
بفتح بکھ اشتغل قولہ تعالیٰ و علیہم دائرۃ السو
صیہ محمد اذ اغلاط اش صواب بحدیث اسے چاہیں و کدو علیہ
کفار ضیو انسان زایک مرتبہ در عمرش از غیر تکرار پر کدم
کہ ما شود این شال بر قدر مفعول و کنه شو بحذف و حجیب
از بر کے اینکہ ما شود بر قدر مفعول کہ موضوع اسناب رای تکرار پر
واعظین اسکے کنه شو بحدیث بضم جو نزک صفات اماموں از لفظ ای

سی	بیکھ	بیکھ	وقایع سال ابھری	سی	بیکھ	بیکھ
۱۳	بیکھ	بیکھ	بیکھ	۱۴	بیکھ	بیکھ
۱۵	بیکھ	بیکھ	بیکھ	۱۶	بیکھ	بیکھ
۱۷	بیکھ	بیکھ	بیکھ	۱۸	بیکھ	بیکھ
۱۹	بیکھ	بیکھ	بیکھ			

طبع نو دو نہ علاد آن دروغ اکثر قوانین طبع عموماً
اندوی قیاس و فهمیہ کے اس

رس معلم در فلادیق میکویکہ اطباء خیل مناز
آنها هستنکہ در مدارس طبق جمار تنلعشر
اموات هم روزہ ما زاقربناد ای خود میکن بخجالنا
میدهداز دستود العل غلطیکہ بضریذاده و آنها
کشہ ایم خلاصہ چه قدر انسان بواسطہ اعتماد
باغا لوقوانین غلط کشہ ایم و کفر قدر علۀ مرض
زیاد کردیدهان قدر حظر آن بشترشد

ذکر اماده دلند میکویکہ اکچنا چہ بوان
یعنی قدر ای از اشیاء فهمیہ و میهم راطب کفت
پر تمام قوانین امر و زیادت رو سیاهی معلین
طب اسٹو خیلے نادر است کہ اطباء کارخوب یکنند
و اغلب حالیہ بضریذرا سخت تر منہما یند و من میتوان
یکویم کہ اغلب بضریذرا نطبیب آسودہ تراست و
من بواسطہ اعمال بد و غلط ہمکارانم کردیده ام
میتوانم قول خودم را ثابت نہیم (بقیہ ارد)

لغات از نکلن